

Fővárosi Ítéltábla

mint másodfokú bíróság

1.Mf.31.085/2025/5.

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a dr. Kósa Apollónia ügyvéd (cím22) által képviselt **Felperes1** (Cím2) **felperesnek** az alperesi képviselő1 (Cím3, eljáró ügyvéd: eljáró ügyvéd1) és alperesi képviselő2 (cím21, eljáró ügyvéd: eljáró ügyvéd2) valamint alperesi képviselő3 (cím23, eljáró és a jogi képviselők részére kézbesített iratok hivatalos iratok átvételére jogosult ügyvéd: eljáró ügyvéd3) által képviselt **alperes1** (cím1) **alperes** ellen munkaviszony megszüntetése iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 21.M. 70.238/2022/84. számú ítélete ellen, a felperes 25. sorszámú fellebbezése folytán – tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítélet nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett részében helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 2.034 (kétezer-harmincnégy) euro + Áfa másodfokú perköltséget.

A perben felmerült fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállás

[1] A felek a 2019. október 31. napján kötöttek munkaszerződést, a felperes a légiutas-kísérők vezetője volt. A munkáltató 2022. június 22. napján azonnali hatályú felmondást közölt a felperessel, mely szerint a munkaviszony fenntartásával összeegyeztethetetlen magatartást tanúsított.

Kereset

[2] A felperes 2022. július 19. napján benyújtott keresetlevélben annak megállapítását kérte, hogy az alperes azonnali hatályú felmondással jogellenesen szüntette meg a munkaviszonyát, ennek jogkövetkezményeként kérte a bíróságtól, hogy kötelezze az alperest 2022. június 23. napjától elmaradt jövedelem címén havi 787.047 forint, (legfeljebb azonban 12 havi távolléti díj) és ennek kamata, valamint perköltség megtérítésére. Utóbb a felperes bejelentette, hogy 2022. november 23. napjától elhelyezkedett és csatolta az erre vonatkozó munkáltatói igazolást. A távolléti díj összegére vonatkozó kereseti kérelmét utóbb havi 776.839 forintra csökkentette.

Ellenkérelem

[3] Az alperes kereset elutasítását és a felperes perköltség megfizetésére kötelezését kérte.

Az elsőfokú bíróság határozata

[4] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 27.966 euró + Áfa perköltséget.

[5] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a munkáltató felmondása jogszerű volt.

[6] Az elsőfokú bíróság a perköltség vonatkozásában az alábbiak szerint rendelkezett.

[7] A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 81. § (1) bekezdése szerint a fél a perköltsége megtérítését annak felszámításával kérheti. Az alperes jogi képviselő igényét a jelen ügyben alkalmazandó a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 2. § (1) bekezdés a) pontja szerinti ügyvédi megbízási szerződésben kikötött ügyvédi munkadíjra alapította azzal, hogy a jogi képviselő általános forgalmi adó fizetésére kötelezett. A bíróság az általános forgalmi adó fizetési kötelezettséget az IM rendelet 4/A. §-a

alapján rögzítette. Az alperes és a jogi képviselő között létrejött megbízási szerződés kivonatát az alperes csatolta, amely a nettó ügyvédi óradíj adatot tartalmazta. A felperes ugyanezen beadványhoz csatolta a tételes költségjegyzéket és annak teljes megtérítését kérte. A perköltség elbírálása kapcsán hivatkozott a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv. II.20.887/2023/6. számú precedens ítéletének figyelembevételére.

[8] A felperes 100 %-ban pervesztes lett, így a Pp. 83.§ (1) bekezdése alapján perköltséget kell fizetnie. Ugyanakkor az IM rendelet 2. § (2) bekezdése alapján a bíróság annak összegét indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A Kúria hivatkozott döntésének [42] pontja akként rendelkezik, hogy az aránytalanság vizsgálata az ügyvéd ténylegesen elvégzett tevékenységének és az ügyvédi munkadíjnak az egybevetése, és a [43] pontja pedig arról, hogy a perhez kapcsolódó képviseleti tevékenység vizsgálata elsődlegesen tényeken, továbbá az egyedi jogvitában felmerült egyéb körülményeken alapulhat és a kifejtett ügyvédi tevékenység eljárásjogi szempontú konkrét értékelését jelenti; [44] pontja pedig a vizsgálat objektív szempontjára tér ki azaz, „hogy az ügyvéd tényleges perbeli tevékenysége a megbízási szerződésben általa vállalt kötelezettségnek megfelelt-e: a tárgyalásokon részt vett, a pervitelhez szükséges periratokat elkészítette, határidőket betartotta, azaz ügyfele jogi képviselét az eljárási jognak megfelelően ellátta. Ezt a tárgyalási jegyzőkönyvek, a beadványok, azaz a konkrét periratok bizonyítják. Amennyiben az ügyvéd ezt a feladatát maradéktalanul ellátta (a tárgyalásokon részt vett, periratait határidőben benyújtotta, az ellenérdekű fél perirataira reagált) az objektív kritériumoknak megfelelt.” A bíróságnak a perköltség mérséklése körében végzett aránytalansági vizsgálata az ügyvéd munkájának tartalmi megítélésére nem terjedhet ki. (Pfv. II.20.887/2023/6. [45])

[9] Az elsőfokú bíróság perköltség megállapításánál figyelembe vette, hogy az alperes jogi képviselőjeként előterjesztett beadványok, periratok határidőben (vagy a kérelemre meghosszabbított határidőben) előterjesztésre kerültek, azok tartalmukban és a mellékleteikkel a pervitelt előmozdították. Nem vonható kétségbe az sem, hogy a külföldi székhelyű, nemzetközi cég alperes jogszerűen vett igénybe nemzetközi ügyvédi irodát (azzal közreműködő jogi képviselőt), illetve – az idegen nyelven való kommunikáció okán is – annak ügyvédi munkadíja magasabb, de ezen körülmények alapján még a piaci árakkal egyező szintű volt. A költségjegyzék alkalmas volt a jogi képviselő munkavégzésének és a felmerült költségeknek az elbírálására, azonban a költségjegyzék alapján egyes felszámított munkafeladatok indokoltsága és azok munkadíj igénye a bíróság szerint szükségtelenek voltak, így a perköltséget a bíróság hivatalból mérsékelte az alábbi indokok alapján:

[10] Az elsőfokú bíróság nem tekintette arányosnak, nem tartotta indokoltnak a név helyettesítő ügyvéd által a felkészülésre fordított idő elszámolását és csak 2 óra időtartamot tartott elfogadhatónak nem vitatva, hogy a tárgyalásra bárkinek felkészülési idő szükséges.

[11] Az elsőfokú bíróság nem tartotta indokoltnak azt sem, hogy az alperes ügyvédi iroda részéről két alkalommal – 2024. március 28. napján és 2024. október 17. napján – eljáró ügyvéd3 ügyvéd és név1 ügyvédjelölt jelent meg a tárgyaláson és erre mindketten azonos munkadíjat számoltak fel, a tárgyaláson két ügyvéd részvétele nem volt indokolt. Ezért a munkadíj elszámolás körében az ügyvédi iroda részére egy jogi képviselőnek a jelenlétét vette figyelembe akként, hogy tekintettel arra, hogy a perben a jogi képviselét végig eljáró ügyvéd3 látta el, mint hivatalos iratok átvételére kijelölt jogi képviselő ügyvéd, ezért a 2024.

október 17. napján tartott tárgyaláson végzett munkadíját az ő részéről tartotta a bíróság arányosnak, a perköltséghez tartozónak.

[12] Továbbá az elsőfokú bíróság nem tartotta arányosnak a lakcímnnyilvántartásból lekérhető adatokra vonatkozó perköltség összegét, annak időráfordításaként félóra, majd 1 óra időtartam eltúlzottnak, szükségtelennek tekinthető, a bíróság csak fél óra időráfordítást tartott elszámolhatónak.

[13] A felperes jogi képviselője a 2024. március 20. napján tartott tárgyaláson szóban kifogásolta a perköltség összegét, az óradíj mértékét és azt, hogy az a magyar piaci viszonyok között eltúlzott.

[14] A fentiek alapján az elsőfokú bíróság az alperes 30.000 euró perköltségigényét 2.034 euró összeggel csökkentve 27.966 euró összegben állapította meg.

Fellebbezés

[15] A felperes terjesztett elő fellebbezést az ítélet ellen, kizárólag a perköltséget megállapító rendelkezéssel szemben.

[16] Kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú perköltséget mérsékelje és 60 munkaórával számolva, mindösszesen 8.100 euró mértékben határozza meg a perköltséget. Előadta, hogy a jelen ügyben bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendeletet kell alkalmazni.

[17] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perköltséget az alperes által kért összeghez képest kis mértékben mérsékelte. A mérlegelés során azonban a perbeli tényekből helytelenül jutott arra a következtetésre, hogy a megítélt ügyvédi munkadíj egyrészt arányban állt az alperes jogi képviselője által végzett munka mennyiségével, másrészt megfelel a magyar piaci viszonyoknak, igazodik a jogvita jellegéhez és a pertárgy értékéhez is.

[18] Az ügy 2022-ben indult, az ítéletet a bíróság 2025. április 11-én hirdette ki. Ez idő alatt a bíróság 8 érdemi tárgyalást tartott, mindösszesen 20 óra időtartamban, mely tárgyalásokon a felek jogi képviselői megjelentek. Az ügyben írásbeli előkészítést is elrendelt a bíróság és jogi képviselők írásbeli beadványokat terjesztettek. Mindezeket figyelembevéve 183 óra helyett 60 órát tartott reálisnak a felperes.

[19] A felperes hivatkozott az Alaptörvény XV. cikkére, XXIV. cikkére is. Előadta, hogy az ügy sajátossága, hogy az alperes nemzetközi cég, amely nemzetközi ügyvédi irodát bízott meg a képviseletével és a nemzetközi irodák óradíja a magyar piacon általános óradíjnál magasabb. Ugyanakkor ez a körülmény nem eredményezheti azt, hogy a magyar piacon jelenlévő nemzetközi cég ellen a peres eljárást a magyar ellenfelek nem vállalják, mivel nem tudják finanszírozni. A felperes álláspontja szerint irreleváns az is, hogy az alperes

jogi képviselője az alperessel belső jogviszonyában a per folyamán óradíjat emelt, a felperes ügyében az eredeti óradíj az irányadó.

[20] Álláspontja szerint a megítélt ügyvédi munkadíj a magyar piaci viszonyokhoz mérten önmagában is nagyon eltúlzott mértékű, hiszen a teljes pertárgyértéket is jóval meghaladja, másrészt a felperes havi távolléti díjához viszonyítva is irreálisan magas.

A másodfokú bíróság döntése és jogi indokai

[21] A felperes fellebbezése nem alapos.

[22] A másodfokú bíróság – figyelemmel arra, hogy a fellebbezés kizárólag a perköltséget érintette – az ítélet nem fellebbezett részeit nem vizsgálta.

[23] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perköltség tárgyában a bizonyítási eljárást lefolytatta, a tényállást teljeskörűen feltárta, a döntését a peradatok okszerű mérlegelésével hozta meg, mellyel a másodfokú bíróság is egyetértett. Ezért az elsőfokú ítéletet a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta. A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a Pp. 386.§ (4) bekezdése alapján, helyes indokainál fogva hagyta helyben.

[24] A Pp. 370. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét – a (2) – (4) bekezdésben foglalt eltéréssel – az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a 371. § (1) bekezdés a) – d) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak.

[25] A másodfokú bíróság a fellebbezés kapcsán az alábbiakra mutat rá.

[26] A Pp. 81.§ (1) bekezdése szerint a fél a perköltsége megtérítését annak felszámításával kérheti.

[27] Az IM rendelet 2.§ (1) bekezdés a) pontja szerinti ügyvédi megbízási szerződésben kikötött ügyvédi munkadíjra alapította az alperesi jogi képviselő az elsőfokú költség iránti igényét. Az alperes csatolta a megbízási szerződést és a tételes költségjegyzéket.

[28] A Pp. 371.§ (1) bekezdés b) pontja kimondja, hogy a félnek a fellebbezésében határozott kérelmet kell előterjeszteni, hogy az elsőfokú ítélet kifogásolt rendelkezését vagy részét, a másodfokú bíróság mennyiben és milyen okból változtassa meg, vagy helyezze hatályon kívül.

A felperes a fellebbezésében kizárólag arra hivatkozott, hogy a perköltség megváltoztatását akként kéri, hogy 60 munkaórával számolva, mindösszesen 8.100 euro ügyvédi munkadíjat

tart realisnak. Előadta továbbá, hogy a felperes az alperes által előadott munkaórák számát nem tudja ellenőrizni, továbbá nem áll módjában az sem, hogy megítélje, ténylegesen mennyi időt igényel egy-egy jogi munkafeladat elvégzése. Nincs abban a helyzetben sem, hogy bizonyítást ajánljon fel az alperesi munkaórák mennyiségére vonatkozólag.

[29] A másodfokú bíróság rámutat arra, hogy az alperes a költségjegyzéket tételesen terjesztette elő, pontosan feltüntetve, hogy melyik beadványra, illetve tárgyalási napra mennyi óradíjat kért és hány órát számolt el.

[30] Az elsőfokú bíróság kifejezetten felhívta a felperes figyelmét (2025. március 20-i tárgyalási jegyzőkönyv), mely szerint „A tanács elnöke tájékoztatást ad a felperesnek, hogy a bíróság a perköltség mérséklését hivatalból is teljesítheti, ugyanakkor, amennyiben az átlag piaci magyarországi viszonyokhoz képest, piaci viszonyokra hivatkozik, úgy tényállítást, illetve bizonyítást ajánlhat fel a perköltség óradíjára nézve.”. Ezen tájékoztatásra a felperes először akként nyilatkozott, hogy „A piaci viszonyoknak a 80 euros óradíj felelne meg.”, majd ezt követően akként nyilatkozott, hogy „Azt elfogadom, hogy 135 euros óradíj alacsony a nemzetközi piacon ..., de nem kívánok az óradíjra nézve bizonyítékot előterjeszteni.”.

[31] A felperes tehát a tételes költségjegyzék becsatolását követően, tisztában volt azzal, hogy annak minden tételére, tényállítást, illetve bizonyítási indítványt kell előterjesztenie, amennyiben azt nem tartja elfogadhatónak, de ilyen nyilatkozatokat nem tett.

[32] A felperes a fellebbezésében sem terjesztett elő tényállítást, bizonyítási indítványt a költségjegyzék egyetlen tételével kapcsolatban, kizárólag általános hivatkozást adott elő, miszerint kéri a perköltség mérséklését. A felperes a fellebbezésében előadott 8.100 euro, illetve 60 óra vonatkozásában annak alátámasztására, semmilyen tényállítást, levezetést nem mutatott be és bizonyítékot nem terjesztett elő. Az a körülmény, hogy az alperesi munkáltató nemzetközi cég, illetve nemzetközi ügyvédi irodát bízott meg a képviselőre, a felperes előtt ismert volt, mivel az alperes a peres eljárás elején már becsatolta az ügyvédi megbízását. Ennek következtében életszerű, hogy tudomása volt arról, hogy a magyar piacon általános óradíjnál magasabb a nemzetközi irodák óradíja.

[33] Nem fogadható el azon felperesi hivatkozás, miszerint az alperesi jogi képviselő a belső jogviszonyában, a per folyamán óradíjat emelt, ennek ellenére az eredeti óradíj a meghatározó. A felperesnek a tételes költségjegyzék tanulmányozása során észre kellett volna vennie, hogy megváltozott az óradíj, de ezzel kapcsolatban bizonyítási indítványt nem terjesztett elő.

[34] A másodfokú bíróság álláspontja szerint, irreleváns, hogy a kommunikáció milyen nyelven történik, a felperes tisztában volt az alperesi megbízási szerződéssel, illetve az óradíjjal, utólag a fellebbezésében nem hivatkozhat arra, hogy a kommunikáció angolul volt. A másodfokú bíróság a fellebbezés ezen indokát nem is vette figyelembe, mivel a felperes az elsőfokú eljárás során nem hivatkozott rá, a fellebbezésben pedig nem igazolta a Pp. 373.§-ában foglalt feltételeket.

[35] A másodfokú bíróság megítélése szerint, megalapozatlan a felperesnek azon hivatkozása is, hogy az elsőfokú bíróság nem indokolta megfelelően a perköltség megállapítását. A másodfokú bíróság álláspontja szerint, az elsőfokú bíróság rendkívül részletesen megindokolta a perköltség megállapításánál irányadó jogszabályi rendelkezéseket, a bírói gyakorlatot – megjelölte a precedens kúriai ítéletet is - és annak mérséklését, illetve a körülményeket is megfelelően mérlegelte. A másodfokú bíróság ezért az indokolás szükségtelen megismétlése nélkül, az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó indokolását a Pp. 386.§ (4) bekezdése alapján, helyes indokai alapján helybenhagyta.

Záró rész

[36] A felperes a fellebbezési eljárásban pervesztes lett, ezért a másodfokú bíróság a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII.9.) IM rendelet 2. §-a alapján kötelezte másodfokú perköltség megfizetésére.

[37] A felperes munkavállalói költségkedvezményre jogosult, ezért a perben felmerült fellebbezési illetéket a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam viseli.

[38] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 376.§-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[39] Az ítélet elleni fellebbezést a Pp. 365.§-a zárja ki.

Budapest, 2025. július 10.

dr. Vajas Sándor s.k.

dr. Kovács Edit s.k.

dr. Kulisity Mária s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró